

BULETIN INFORMATIV

Nr.
43

12
Februarie
2021

EDITORIAL

Toată lumea e o scenă

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Chemarea fotbalului în aceste vremuri complicate e mai acută, cred, ca niciodată. Oamenilor le lipsește stadionul, iar arenelor le lipsesc oamenii, cântecele și mesajele peluzelor, agitația din tribune, viața însăși de dinainte de pandemie.

Și totuși, scena aceasta uriașă nu este închisă, nu poate fi închisă. Dar pentru a trăi din nou ceea ce am trăit, pentru a avea fotbalul pe care l-am avut, trebuie să facem ceva, cu toții.

Primul lucru trebuie să fie reclădirea încrederii în fani. Fără a fi convinși că ei sunt cei mai importanți în ecuația aceasta atât de complicată a fotbalului, fără a crede în puterea lor de a revitaliza totul, nu are sens să ne implicăm în niciun demers.

Și asta pentru că lumea întreagă e o scenă, iar actorii sunt la fel de importanți precum spectatorii. Știm asta încă de la bătrânul și marele Will. Sigur, fotbalul nu este teatru, dar fotbalul înseamnă spectacol. Emoție, replică, rivalitate, respect, într-un cuvânt: viață!

“Toată lumea e o scenă”, iată un vers celebru devenit, transformat chiar, într-o temă filozofică. Shakespeare a scris “all the world’s a stage” într-o piesă, “Cum vă place”, în care versul următor sună așa: “and all the men and women merely players”! Încântător, nu-i așa: și toți oamenii sunt simpli actori!

E un adevăr de la ale cărui premise trebuie să plecăm. Și, dacă vom avea înțelepciunea să admitem că scena e uriașă și ne cuprinde chiar pe toți, atunci cred că e cazul să dovedim empatie, înțelegere și încredere față de toți cei implicați.

Din păcate, deciziile privind reîntoarcerea spectatorilor în tribunele

stadioanelor din Casa Liga 1 se lasă încă așteptate, ușile sunt închise deocamdată, dar convingerea mea este că, dacă tot am convenit și acceptat că scena e una singură și rangul fiecăruia dintre noi e folosit pentru a rezolva această problemă, atunci ea va fi rezolvată. Sigur că vom avea galeriile din nou la locul lor, în tribune și peluze, sigur că ne vom relua viața de dinaintea

declanșării pandemiei, însă nu știm deloc când se va întâmpla asta. Nu există o proiecție a autorităților în drept să decidă acest lucru, în primul rând a celor cu responsabilități în domeniul sanitar, deși restaurantele, cinematografele și, mai ales, școlile au fost deschise, e drept, sub un anumit scenariu și cu un protocol specific, de la caz la caz, dar au fost deschise!

Fotbalul românesc nu cere nimic în plus. Doar aceeași atenție, aceeași înțelegere precum s-a dovedit că se poate în cazurile pe care le-am amintit mai sus. Cum vă place această situație?

Și nu spun ceea ce spun ca să-l parafrazez pe genialul scriitor englez, ci ca să încerc să trezesc niște conștiințe. Ce este o conștiință? Dicționarul ne spune că e un sentiment, o intuiție pe care ființa umană o are despre propria existență.

Dar despre existența altora ce avem de spus? Dar despre încrederea în autorități și instituții?

Răspunsurile la aceste întrebări și la alte câteva care pot fi puse în același spirit ne pot apropia de ideea că toți suntem solidari, pe aceeași scenă. Simpli actori pentru marele public. Cu o condiție: să fie sincere. Altfel, empatia, înțelegerea și încrederea rămân doar niște vorbe.

INTERVIU

Interviu cu Andrei Ivan
(Universitatea Craiova)realizat de **Mihai Dișa și Octavian Țopa**

Ai crede că e de o viață în fotbalul românesc, dar abia a împlinit 24 de ani! **Andrei Virgil Ivan** s-a născut la **Moreni**, dar în 2014 a fost transferat de **Universitatea Craiova**, echipa sa de suflet. A marcat chiar la meciul de debut în tricoul alb-albaștrilor, iar evoluțiile ulterioare l-au propulsat la echipa națională, pentru care a adunat deja șapte selecții. S-a întors la **Universitatea** în 2019, după o perioadă de doi ani jucată pentru **Krasnodar** și **Rapid Viena**, iar acum pare că a revenit la forma care l-a făcut un atacant atât de temut de defensivele adverse.

1 *Traversezi o perioadă foarte bună, cu trei goluri înscrise în ultimele patru partide, după foarte mult timp în care nu ai putut să marchezi. Cum ai reușit să-ți păstrezi încrederea și să depășești acest moment dificil al carierei?*

Mulțumesc pentru aprecieri! Nu am luat în seamă toate criticile, m-am gândit că trebuie să demonstrez doar pe teren ce am de demonstrat. Am avut

încredere în Dumnezeu că o să trec peste toate! Acum am prins încredere, mă simt foarte bine, sper să-mi ajut echipa și să ne batem cu succes la titlu în acest an.

2 *Cât de greu ți-a fost să treci peste perioada în care nu reușeai să marchezi?*

Nu a fost simplu... Putem să spunem că nu am avut nici noroc, dar în ultimele meciuri mi-am arătat valoarea și sper să

nu se mai simtă nimeni înșelat în privința mea. Simt că pot și mai mult, sper să-mi ajut cât mai bine clubul!

3 *Sărbătorești golurile într-un mod special. Când ai început să faci asta? Nu este periculos?*

Prima oară când mi-am manifestat astfel bucuria a fost după ce am marcat în meciul cu ASA Târgu Mureș, din Liga a 2-a și am promovat în prima

divizie. Am făcut Parkour mult timp (n.n. o disciplină de antrenament a celui mai eficient și mai rapid mod de a ajunge din punctul A în punctul B folosind doar mijloacele propriului corp) și mi-e ușor să sărbătoresc în acest mod. Nu, nu este periculos.

4 ***Este un sezon cu multe așteptări din partea suporterilor după ce, ediția trecută,***

ați fost la un pas de câștigarea titlului. Crezi în continuare în șansele echipei de a câștiga campionatul?

De asta ne și luptăm! Luptăm pentru titlu la fiecare partidă, va fi un sezon foarte greu, dar nu este un obiectiv imposibil. Suntem pe locul al treilea, urmează și play-off-ul, mai sunt multe meciuri și am încredere în echipă, în noul antrenor, în staff-ul tehnic și sper să facem

treabă bună împreună.

5 ***Care au fost primele lucruri pe care vi le-a transmis noului antrenor?***

Ne-a transmis câteva idei tactice interesante și sperăm să ne ajute și cu altele. Ne-a mai cerut să ne gândim tot timpul la meciul următor, să rămânem tot timpul concentrați pe meciul care va urma.

INTERVIU

Interviu cu Andrei Prepeliță
(antrenor FC Argeș)

realizat de Marius Duinea și Octavian Țopa

Fără nici o îndoială, **FC Argeș** poate fi considerată revelația din **CASA Liga 1** în 2021, echipa din Pitești fiind neînvinsă în cele șase partide disputate din partea secundă a sezonului. Revirimentul alb-violetilor s-a produs după ce echipa a fost preluată, chiar înainte de finalul turului de campionat, de către **Andrei Prepeliță**. Fostul căpitan al grupării din Trivale a decis să-și agațe ghetele în cui la vârsta de **36 de ani** și a ales să se dedice muncii de antrenor. Sub conducerea tânărului tehnician, care face echipă pe banca tehnică cu Mihăiță Ianovschi, argeșenii au obținut 12 puncte în cele șase meciuri jucate, reușind victorii cu **FC Botoșani**, **UTA Arad** și **Astra Giurgiu**, dar și remize prețioase cu **FCSB** și Universitatea Craiova, formații cu pretenții la câștigarea titlului. Prepeliță explică pentru **Buletinul Informativ al LPF** care este secretul din spatele acestor rezultate formidabile.

1 *Andrei, ai preluat FC Argeș cu două etape înainte de finalul turului de campionat, când echipa era pe ultimul loc în CASA Liga 1. Nu ți-a fost teamă?*

Nu mi-a fost teamă niciodată în tot ceea ce am făcut ca fotbalist, dar nici acum, din această nouă postură. Am avut

încredere în jucători. Echipa e sudată, luptă din primul până în ultimul minut și cu siguranță vom reuși să ne îndeplinim obiectivul. Eu cred că putem să rămânem în prima ligă și vom face tot posibilul să reușim.

2 *Cum a fost trecerea de la cariera de jucător la cea de antrenor?*

(Zâmbește) A venit așa, pe neașteptate... După meciul de acasă, cu Dinamo, domnul primar Gentea și domnul Tudose, sponsorul echipei, mi-au încredințat această nouă funcție. Nu am stat mult pe gânduri și am preluat echipa. Cunoșteam băieții foarte bine pentru că veneam din rândul lor. Din prima zi am încercat să vorbesc pe limba lor. Au

Înțeles exact ce vreau de la ei. Pot spune că experiența dobândită ca jucător și noțiunile învățate de la antrenorii pe care i-am avut m-au ajutat mult. Am încercat să fac tot ce pot ca să scoatem echipa de pe ultimul loc.

3 Care este secretul acestei serii de rezultate foarte bune?

Suntem bine din punct de vedere fizic, dar și din punct de vedere psihic. Jucătorii luptă unul pentru celălalt, se simt mult mai bine în teren și suntem mult mai omogeni. Noi am câștigat prin forța grupului. Cred că lucrurile astea fac diferența. Întotdeauna, rezultatele bune îți dau un moral bun și încredere mult mai mare în forțele proprii.

4 Cum a reușit FC Argeș să bată aproape toți adversarii pe care i-a

întâlnit până acum în acest retur?

Acum suntem o echipă în adevăratul sens al cuvântului! Și tactic stăm foarte bine. Nu mai facem greșelile din turul campionatului, care ne-au costat multe puncte. De la premiza asta am plecat când am preluat FC Argeș. Eu cred că am reușit să schimbăm în bine jocul și rezultatele echipei. Sunt sigur că mai avem potențial de creștere. Trebuie să muncim ca și până acum, și să rămânem modești. Încă nu am realizat nimic. Drumul este lung. Trebuie să fim permanent concentrați și să pregătim foarte bine fiecare meci. Obiectivul până în vară este să salvăm echipa și apoi vom mai vedea.

5 Care este modelul tău de antrenor?

A venit așa de repede

această schimbare încât nu am avut timp să mă gândesc ce model de antrenor aș vrea să urmez. Am încercat să iau ce este mai bun de la toți antrenorii cu care am lucrat ca jucător și să pun în practică la FC Argeș.

6 Spectatorii așteaptă cu nerăbdare să revină pe stadioane. Cum va fi pentru FC Argeș, având în vedere rezultatele și emulația creată în jurul echipei?

Sunt sigur că suporterii ard de nerăbdare să fie din nou alături de echipă! Am făcut câteva acțiuni la magazinul clubului și au venit într-un număr foarte mare. Sunt dornici să vadă din tribune un meci al lui FC Argeș în prima ligă. Îi așteptăm lângă noi pentru că ne lipsesc foarte mult. Vrem să îi avem alături la fiecare meci și să ne bucurăm împreună la victorii.

SPONSOR

CRONICĂ

Pe „Centenario”, la Montevideo

realizată de **Marius Mitran**

La câteva ore distanță de victoria cu Peru, la hotelul „Barcelona” din Montevideo era o bucurie cu lacrimi în ochi. Se strânseseră toți acolo, toți care o puteau face. Cu excepția celor doi stâlpi din apărare, Bürger și Raffinsky, ceilalți se repliaseră greu, după îndelungate îngrijiri medicale, primite imediat după meci, chiar acolo, pe „Pocitos”.

...Steiner rămăsese la spital, internat și majoritatea întrebărilor erau despre el. Cum e? Cât o să stea acolo? Când mergem să-l vedem? Octav Luchide revenise și el la „Barcelona” de la spital, unde ajunsese imediat după meci și răspundea: e destul de grav. Rămâne în spital, dar nu vă faceți griji, nu plecăm spre casă fără el. Imediat cum ne revenim, mergem toți la el... Stanciu întreba și el. Nu acceptase spitalul, dar glezna, umflată, era „la gheață”. Jean, acolo, în poartă se alesese cu gura spartă. Îndrăznise să degajeze cu pumnii la o centrare, tocmai din fața lui Flores... Ce nume frumos avea și acesta: Flores. Și ce urât juca...

În fine, oblojiți și ceva mai optimiști, doar învinseseră, ce Dumnezeu, băieții lui Costică Rădulescu coborâseră în restaurantul „Barcelonei” și retrăiau meciul vieții lor de până atunci. Peste o săptămână însă urma să dea piept cu Uruguayul, pe stadionul cel mare. Dacă așa fusese, ca la război, cu Peru, care nu erau acasă, ca și ei, cum va fi...

Costică Rădulescu nu avea timp de pansat suflete, cum nu avea nimeni din șefii delegației. Doar Luchide se ocupa și de așa ceva, dar și el coborâse lângă Costică, să vadă de pe acum cu cine vor intra în teren cu Uruguayul.

În poartă, era clar, rămânea Lăpușneanu. Imediat însă calculele celor doi se opreau. Cu Steiner în spital, cu

dublă fractură, operat și deci indispensabil, aveau de ales între păstrarea acolo a lui Raffinsky și titularizarea lui Czako, de la Banatul, ca și Niculae Kovacs, cu care s-ar fi ajutat acolo, pe flancul nostru drept.

Până la urmă au hotărât că Iosif Czako e o alegere mai bună, de Raffy aveau nevoie mai sus, la „halfie”.

Bürger rămânea lângă Czako, asta era bine. Dar pe Raffinsky, era de părere Luchide, trebuia să-l joace și mai sus, în locul lui Stanciu, care ieșea din calcule după felul în care glezna îi plutea în „frapieră”... „Să-l debutăm pe elev, pe Robe, acolo, lângă Vogl. E și tânăr, e și odihnit, la antrenamente a pus suflet. Și, în fond, avem nevoie de forțe proaspete la mijloc, cineva care să reziste în fața uruguayenilor.” „Și cu Raffi? Îl lăsăm între ei?” „Va coborî între ei, mă gândesc, zice Grecu’, dar mai bine jucăm sus cu el, inter stânga, în locul lui Stanciu. Cu Kovacs pe dreapta, cu Deșu inter, lângă el, cu Rudy Wetzer vârf și cu Fane Barbu pe extrema stângă.”

Asta avea să fie formula. Până atunci însă, la antrenamentul de a doua zi, au primit și vestea că pot merge, peste trei zile, pe stadionul cel mare, pe „Centenario”, să-i vadă pe uruguayeni în meciul cu Peru. N-au fost toți. Unii n-au mai vrut să-i vadă pe cei care le rupseseră picioarele, alții voiau să vadă Uruguayul doar atunci, când va fi să fie, pe teren.

...Fuseseră însă 85.000 de oameni la meciul celor două echipe sud-americane din grupa noastră. Gazdele câștigaseră cu 1-0, prin golul lui Castro, din minutul 65. Greu. Îi arbitrase amicul nostru de pe „Conte Verde”, belgianul Langenus...

Așadar, totul se va decide pe 21 iulie pe același „Centenario”, între noi și ei, băieți, le spusese Grecu’ într-o seară, la masă. „E

ultimul dar pe care ni-l face viața, pentru că am venit până la capătul lumii... Un meci cu aproape o sută de mii de oameni în tribune, pe cel mai mare stadion pe care l-am văzut vreodată eu sau altcineva pe pământ. Suntem la campionatul mondial... Cine știe cine va mai ajunge vreodată aici... E dar de la Dumnezeu, vă spun eu!" „Dar Steiner? Dar Stanciu? Cine știe ce ne mai așteaptă și cu ăștia... Și ei sunt chiar acasă...” „Nu-i așa, i-am văzut cum i-au bătut pe peruani, n-au jucat dur, au jucat însă frumos, sunt foarte buni, asta e adevărat.” Costică Rădulescu îi văzuse și el le vorbise. Apoi i-a adunat și le-a spus formula în care vor intra pe teren.

...21 iulie era la o zi după Sfântul Ilie. Cu o seară înainte îl îmbrățișaseră toți pe Subășeanu, desfăcuseră o șampanie, gustaseră. De amețit amețeau abia acum, când intrau pe teren în formație completă: Lăpușeanu – Czako, Bürger – Robe, Vogl, Eisenbeisser – N. Kovacs, Deșu, Raffinsky, Ștefan Barbu și, în fața lor, Rudy Wetzler. În stadion erau peste 80.000 de suflete, în spatele porților, zeci de ziariști și fotoreporteri, cum nu fuseseră pe „Pocitos”, acum o săptămână. Vogl, care alegea terenul, împreună cu Nasazzi, căpitanul lor, strângea, cu degete

albe, fanionul nostru în mână. La ce se putea gândi acolo, jos, la picioarele unui imperiu de aproape 100.000 de soldați? Poate la telegramele venite cu câteva ore în urmă din țară. Erau două. Ambele însă transmiteau același lucru. Prima, semnată Titi Barosanu, promitea răzbunare peruanilor. Titi Barosanu era șeful galeriei Unirii Tricolor și, după ce aflase din corespondențele lui Marcelică Bielis ce li se întâmplase băieților în meciul cu Peru, se rezezise la Poșta Mare, acolo, pe Calea Victoriei, la Palatul Telefoanelor și telegrafiasse că vine acolo să-i ajute. Tedy Chibrit, șeful galeriei celor de la Venus, transmisese cam același lucru. „Cu primul avion venim...” Avioanele nu erau însă așa ușor de găsit pe vremea aceea, așa că rămăsese intenția... Și ce-ar fi putut face Titu Barosanu și Chibrit aici, în fața a 80.000 de uruguayeni?... Nu, lucru hotărât, mai bine rămâneau ei să se descurce... Iată și fotografia care a rămas peste zeci de ani. În stânga, cum îi privești, Costică Rădulescu, cu șapca pe cap. (Era înaintea meciului, pentru că în timpul partidei avea să o dea jos. De mai multe ori...) În dreapta, Nedelcovici și lângă el Luchide, și ei cu berete înfipite pe creștet. Le luaseră din Genova, cu o seară înainte de îmbarcări, erau frumoase! Între Costică Rădulescu

și Luchide, în picioare, erau Nicu Kovacs, Deșu, Wetzer, Raffinsky și Barbu. În genunchi, în fața lor se așezaseră halfii, Robe, Vogl și Freddy Feraru. În față de tot, în mijloc, cu genunchiul drept în pământ, Jean Lăpușneanu. Și mai în prim-plan, așezați pe gazonul de pe „Centenario”, Czako și Bürger. Zâmbesc doar Wetzer și Raffy. Ba parcă și Ciogli Vogl... Restul sunt serioși, concentrați, ba chiar montați, ca Jean și ca Bürger...

...În fine, Vogl schimbă cu Nasazzi, jocul poate începe. Uruguayenii, antrenați de Alberto Suppicci, încep cu Ballestero în poartă, Nasazzi și Mascheroni în apărare, Andrade, Fernandez și Gestido „halfi”, iar în atac sunt Dorado, Scarone, Anselmo, Cea și Iriarte. Ne arbitrează De Almeida Rego, din Brazilia.

Și începe... Cum le zisese Grecu'? Ultimul dar din aventura asta, la capăt de lume?! După 10 minute, Dorado scapă de Bürger și „Centenario” explodează: 1-0! Vogl repune de la centru și alte zece minute controlăm jocul, în ciuda infernului din tribune. Fane Barbu, arădeanul, scapă și el, lansat de Fieraru pe culoar, și înscrie! E gol, Fane e îmbrățișat, dar brazilianul Rego De Almeida nu e de acord și anulează: ofsaid. Asta după ce, la golul lui Dorado, nu văzuse că uruguayanul, după ce se

desprinsese de Bürger, scăpase mingea afară și-o reprimise de la un fotograf aflat lângă stâlpul din stânga al porții lui Lăpușneanu... În fine, ne regroupăm, dar Scarone ne prinde iar descoperiți pe centru și e 2-0! În stadion nu mai e aer, se aruncă spre cer cu confetti, cu pălării și fulare... Peste alte șase minute (Scarone înscriesese în minutul 26), Anselo face 3-0! Iar peste alte trei, Cea, interul stânga, duce scorul la 4-0!! Și e abia minutul 35... Pe bancă, Luchide și Rădulescu strigă. Cine să-i audă însă în vulcanul în erupție care e „Centenario”?! Noroc că Raffy și Rudy Wetzer sunt mai ușor de auzit de acolo, din teren și sfaturile lor stopează degringolada din apărare. Pauză. Vorbește Luchide. „E ultima repriză, băieți. Jucați pentru cei de acasă, pentru noi, pentru toată țara. Jucați de plăcere, hai, fiți voi înșivă... V-am spus, e un dar că suntem aici, scorul nu contează...”

...Până la urmă, așa a și fost. A urmat o repriză albă, echilibrată de ai noștri, care au egalat... la cornere, 3-3. La sfârșit însă, când au salutat publicul și s-au îmbrățișat cu Anselmo, cu Cea, cu Iriarte, au realizat că da, tot ce trăiseră aici, trei săptămâni, în Montevideo, la capăt de lume, fusese un cadou al destinului. Urma drumul spre casă.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFi↑.ro

LOOKMEDICA